

C-485/08. P. sz. ügy

Claudia Gualtieri kontra Európai Bizottság

„Fellebbezés – Kirendelt nemzeti szakértő – Napidíj – Az egyenlő bánásmód elve”

A Bíróság ítélete (első tanács), 2010. április 15. . . . . I - 3012

Az ítélet összefoglalása

- 1. Fellebbezés – Jogalapok – Elégtelen vagy ellentmondó indokolás – Elfogadhatóság – Az indokolási kötelezettség terjedelme
(EK 225. cikk; a Bíróság alapokmánya, 58. cikk, első bekezdés)*
- 2. Tisztviselők – A költségek megtérítése – Kirendelt nemzeti szakértők – Napidíj
(EK 3. cikk, (2) bekezdés)*
- 3. Eljárás – Keresetlevél – Alaki követelmények – A jogvita tárgyának megjelölése – A felhozott jogalapok rövid ismertetése
(A Törvényszék eljárási szabályzata, 44. cikk, (1) bekezdés, c) pont)*

1. Az a kérdés, hogy a Törvényszék ítéletének indokolása ellentmondó vagy hiányos-e, jogi kérdésnek minősül, és mint ilyenre, a fellebbezés keretében lehet rá hivatkozni.

A fellebbezés során a Bíróság felülvizsgálatának tárgya többek között annak vizsgálata, hogy a Törvényszék figyelembe vette-e a fellebbező által előadott összes érvet.

Mindazonáltal a Törvényszék ítéleteinek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem értelmezhető úgy, hogy a Törvényszék köteles részletekbe menően válaszolni a fellebbező minden egyes érvére, különösen ha az nem kellően világos és pontos.

(vö. 39–41. pont)

2. Az egyenlő bánásmód elve és a hátrányos megkülönböztetés tilalma megkövetelik, hogy az összehasonlítható helyzeteket ne

kezeljék eltérő módon, és hogy a különböző helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, hacsak ez a bánásmód objektíve nem igazolt.

A Törvényszék nem alkalmaz hátrányos megkülönböztetést a házasságban élő és az élettársi kapcsolatban élő személyek között annak elfogadásával, hogy a családi állapot szempontja a fizetendőapidíj összegének meghatározásához használt egyik helyes és megfelelő szempont, és annak megállapításával, hogy a fellebbezőt a kirendelés iránti kérelem időpontjában nem érte hátrányos megkülönböztetés az egyedülálló kirendelt nemzeti szakértőkhöz képest, mivel a házasságban élő nő jogállása különbözik az egyedülállótól.

A kirendelt nemzeti szakértők számára nyújtott juttatások feltételeinek meghatározása a Bizottság diszkrecionális jogkörébe tartozik. Így a hátrányos megkülönböztetés tilalma és az egyenlő bánásmód elve csak abban az esetben sérülne, ha a kirendelt nemzeti szakértőkre vonatkozó szabályzatról szóló, 2002. április 30-i bizottsági határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontja e rendelkezés céljához képest önkényes vagy nyilvánvalóan nem megfelelő megkülönböztetést tartalmazna. E tekintetben a Bizottság által fizetett juttatás célja a kirendelt nemzeti szakértőnél jelentkező költségek

és hátrányok ellensúlyozása, amelyek a kirendelt nemzeti szakértőt a lakóhelyétől való távollét miatt érik. Az említett határozat 20. cikke (3) bekezdésének b) pontja azon a vélelmen alapszik, hogy a kirendelt nemzeti szakértőt kisebb hátrányok érik, ha házastársa a kirendelés iránti kérelem időpontjában a kirendelés helyén rendelkezik lakóhellyel.

az általa követett célra tekintettel. Még inkább igaz ez a megállapítás akkor, amikor e szélsőséges helyzetek esetleg előnyhöz vezetnek.

(vö. 70–73, 75., 78., 81. pont)

Noha az élettársi közösség és a törvényes együttélés – mint amilyen a házasság – mutathatnak hasonlóságokat bizonyos szempontból, ez azonban nem vezet szükségszerűen az együttélés e két fajtájának azonosításához.

3. A Törvényszéknek – mint elfogadhatatlant – el kell utasítania az elé terjesztett kereseti kérelmet, ha magából a keresetlevél szövegéből nem tűnnek ki egységes és érthető módon azok a lényeges ténybeli és jogi elemek, amelyeken e kereseti kérelem alapszik, és amelyek hiányát nem orvosolhatja azoknak a tárgyalás folyamán történő előadása.

Még ha szélsőséges helyzetekben okozhat is esetleges hátrányt az általános és elvont szabályozás létrehozása, a jogalkotónak nem róható fel a kategorizálás használata, mivel az természeténél fogva nem jelent hátrányos megkülönböztetést

(vö. 104. pont)